

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8Co/50/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7118205492
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ludvika Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7118205492.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ludviky Bodnárovej a členiek senátu JUDr. Diany Solčányovej a JUDr. Marianny Hraboveckej v právnej veci navrhovateľky G. Q. nar. XX.X.XXXX bývajúcej v S. na I. ul. č. X zastúpenej AK Hopferova s.r.o. so sídlom na Bajzovej ul. č. 2 v Košiciach proti odporcovi W. Q. nar. XX.X.XXXX bývajúceho na Z. č. XX K. v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia o určenie manželského výživného o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Košice I č.k. 18Pc/27/2018 - 33 z 7.6.2018 takto

rozhodol:

M e n í uznesenie súdu prvej inštancie tak, že odporca W. Q. nar. XX.X.XXXX je povinný platiť manželské výživné 150,- € mesačne navrhovateľke G. Q. nar. XX.X.XXXX počnúc dňom vykonateľnosti tohto uznesenia, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 18Pc/27/2018-33 z 7.6.2018 zamietol návrh navrhovateľky G. Q., ktorým žiadala nariadiť neodkladné opatrenie o určenie povinnosti odporcovi W. Q. prispievať na jej výživu sumou 200,- € mesačne. Konajúci súd v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že v danom prípade na nariadenie neodkladného opatrenia neboli splnené zákonné dôvody. Uviedol, že navrhovateľka dostatočne neosvedčila dôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia a predovšetkým nepripojila žiadne dôkazy, ktoré by nariadenie neodkladného opatrenia dostatočne osvedčili. Konajúci súd zdôraznil, že tvrdenie matky o priemernom mesačnom zárobku otca vo výške 300,- € mesačne je nedostatočné a predovšetkým nezdokladované. Finančné ohrozenie navrhovateľky nepovažuje za objektívne, keďže sama v návrhu konštatovala, že jej vypomáhajú príbuzní a neuviedla ani výšku výživného, ktorým otec prispieva na maloleté dieťa narodené z manželstva účastníkov konania. Zdôraznil, že ak by súd určil povinnosť odporcovi prispievať na výživu navrhovateľky a neskôr by sa ukázalo, že na to neboli splnené predpoklady, odporca by mohol od navrhovateľky žiadať tieto prostriedky späť, čím by sa navrhovateľka vystavila horšej situácii, než v ktorej sa nachádza v súčasnosti. Na základe uvedeného dospel k záveru, že neboli splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia.

2. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka s poukazom na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP s odôvodnením, že rozhodnutie súdu považuje za nesprávne a s uznesením nie je možné sa stotožniť. Vyslovila presvedčenie, že uznesenie súdu prvej inštancie je nesprávne predovšetkým z dôvodu nesprávneho zistenia skutkového stavu, kedy na základe predložených listinných dôkazov súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, pričom rozhodnutie súdu prvej inštancie tiež vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázala predovšetkým na ustanovenie § 71 ods. 1 Zákona č. 336/2005 Z.z. o rodine, v zmysle ktorého majú manželia vzájomnú vyživovaciu povinnosť a ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Uviedla, že už od decembra 2017 sa odporca začal správať tak, že si prestával plniť vyživovaciu povinnosť k navrhovateľke, aj k mal. dieťaťu, ktoré sa z ich vzťahu narodilo dňa X.XX.XXXX, maloletá G. A. Q., s vedomím, že navrhovateľka

nedisponuje žiadnym finančným príjmom a že je naňho po tejto stránke odkázaná. Taká istá situácia nastala vo februári a v marci 2018 kedy už prestal uhrádzať aj nájomné za prenajatý byt, v ktorom v tom čase žili. Nereagoval na jej žiadosti nech s nimi strávi Veľkú noc, aby bol s mal. dieťaťom. Prestal s ňou komunikovať. Dňa 3.4.2018 išla do domu v Maďarsku - V., kde predtým spoločne s manželom bývali. Odporca bol v tom čase na služobnej ceste a v byte bývala cudzia žena. Keďže dom je vo výlučnom vlastníctve odporcu, bola nútená dom opustiť. Odsťahovala sa k svojim rodičom, ktorí sú starobní dôchodcovia vo veku 70 rokov, obidvaja diabetici, ktorí majú vysoké výdavky na lieky v súvislosti so svojím zdravotným stavom. Uviedla, že rozhodnutím maďarského úradu z 23.4.2018, ktoré jej bolo doručené v priebehu mája 2018 jej bola priznaná suma príspevku vo výške 28.500,- HUF mesačne, t.j. 88,- € a rozhodnutím z 28.4.2018 jej bol priznaný príspevok na výchovu dieťaťa vo výške 12.200,- HUF, t.j. 37,50 €. Tieto sumy nie sú však vyplácané priamo jej ako matke, ale odporcovi, keďže podmienkou pre výplatu je okrem iného vedený bankový účet v maďarskej banke v maďarskej mene, ktorý ona, keďže už nemá trvalý pobyt v Maďarsku, nemá. Tieto prostriedky vypláca príslušný úrad do 3. dňa v mesiaci, jej však odporca tieto platby vypláca nepravidelne, resp. vôbec. V máji 2018 jej odovzdal v hotovosti 300,- € mesačne s odôvodnením, že sa jedná o výživné na maloletú za dva mesiace, nevyplatil jej však žiaden rodičovský príspevok, ktorý jej bol priznaný a patrí navrhovateľke. Následne 28.5.2018 poštovou poukážkou jej zaslal sumu 270,- €, čo údajne malo byť výživné na maloletú vo výške 150,- € a príspevok 120,- €. Predmetné sumy jej poukazuje však nepravidelne a nemôže sa na nich v žiadnom prípade spoliehať. V mesiaci jún 2018 neposlal žiadne finančné prostriedky. Z dôvodu vykonávania starostlivosti v súčasnej dobe o maloletú na území Slovenskej republiky jej bol priznaná Úradom práce vyrovnávací dávka 120,28 €, čo je jediný pravidelný finančný príjem od júna 2018. Zdôraznila, že nedisponuje žiadnym nehnuteľným majetkom. V spoločnosti, v ktorej figuruje ako spoločník a konateľ v súčasnej dobe nepracuje, táto spoločnosť je fakticky nečinná a uvažuje o jej zrušení, nakoľko prácu v tejto spoločnosti, ktorej príjem je nulový, nie je schopná zabezpečiť žiadnym spôsobom, nakoľko sa stará o 6 mesačné maloleté dieťa. Vytkla konajúcemu súdu, že tento zásadne pochybil, keď uvádzal vo svojom rozhodnutí priemerný mesačný zárobok odporcu 300,- € mesačne. Priemerný mesačný zárobok odporcu zdôraznila, že je 3.000,- € mesačne a niektoré mesiace aj vyšší. Je zamestnaný v Maďarskej republike u zamestnávateľa E. Q. Q. F., Q. T. XX/A, XXXX O., Q.. Poukázala na skutočnosť, že na Okresnom súde Košice - okolie je vedené konanie ohľadom zvýšenia výživného odporcu na dve mal. deti pochádzajúce z predchádzajúceho manželstva. Predmetom dokazovania je aj príjem otca, preto bolo podľa jej názoru povinnosťou súdu s obsahom tohto spisu sa oboznámiť a výsledkom toho by bolo zistenie, aký je jeho reálny príjem. Ona ako účastníčka tohto konania nemá žiadnu možnosť predložiť súdu opisy mzdových listov odporcu. Zdôraznila, že konajúci súd nedôvodne konštatoval, že povinný má so svojou prácou v Maďarsku spojené značné výdavky spojené so zabezpečením stravovania, cestovania a ubytovania. Vyslovila presvedčenie, že tieto úvahy konajúceho súdu sú len hypotetické, pretože odporca v Maďarskej republike žije, zamestnávateľom má zabezpečené všetky tieto uvádzané náklady súdom prvej inštancie, užíva firemný automobil, a to aj na súkromné účely, má trvalý pobyt a žije v Maďarsku, kde má dom vo svojom výlučnom vlastníctve. Opätovne zdôraznila, že priemerný mesačný zárobok odporcu je nadštandardný a napriek aj iným finančným záväzkom je schopný prispievať titulom manželského výživného v navrhovanej výške. Vyslovila presvedčenie, že nedostatočným finančným zabezpečením je existenčne ohrozená, a to aj spolu s maloletým dieťaťom. Navrhla preto, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie a návrhu vyhovel.

3. Odporca sa v zákonnej lehote k návrhu oprávnenej a rozhodnutiu súdu prvej inštancie nevyjadril.
4. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.
5. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.
6. Podľa § 366 CMP neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.
7. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.
8. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 65 CMP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky je dôvodné a v danom prípade boli splnené ku

dňu jeho rozhodnutia (§ 329 ods. 2 CSP) zákonné dôvody na nariadenie neodkladného opatrenia, pretože navrhovateľka podaným návrhom osvedčila naliehavosť potreby bezodkladnej úpravy pomerov vyžadujúcej si okamžitý zásah súdu. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie nedostatočne a nesprávne vyhodnotil návrh matky a navyše sa dostatočne neoboznámil s dostupnými dôkaznými prostriedkami, a to predovšetkým spisom Okresného súdu Košice - okolie č.k. 19P/229/2017 z obsahu ktorého bolo nepochybne zrejmé, že priemerný mesačný zárobok otca, ktorý uviedol samotný otec je minimálne 2.500,- € mesačne a z opisu mzdových listov za mesiac jún 2017 bol priemerný čistý mesačný zárobok 3.200,- €, august 2017 2.900,- € a september 2.700,- €. Predmetným rozsudkom bolo zvýšené výživné na mal. deti narodené z predchádzajúceho manželstva odporcu tak, že na mal. U. Q. nar. X.X.XXXX a mal. Ž. nar. XX.X.XXXX bolo výživné zvýšené na 180,- € na každé dieťa na základe dohody rodičov počnúc dňom 1.8.2017 do budúca. Odvolací súd ďalej zistil, že rozhodnutím Okresného súdu Košice - okolie o nariadení neodkladného opatrenia z 8.12.2017 č.k. 19P/100/2018-57 zo 7.6.2018 bolo určené výživné na mal. A. G. nar. X.XX.XXXX pochádzajúcu z manželstva účastníkov konania výživné vo výške 50,- € mesačne. Predmetné rozhodnutie doteraz nenadobudlo právoplatnosť.

9. Odvolací súd po dôkladnom oboznámení sa s navrhovanými dôkazmi navrhovateľkou dospel k odlišnému záveru ako súd prvej inštancie a vyslovuje presvedčenie, že návrh matky o určenie manželského výživného nariadením neodkladného opatrenia je dôvodný. Z uvedených dôvodov zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie a určil manželské výživné v tzv. nevyhnutnej miere, čo v danom prípade považoval sumu 150,- € mesačne. Zdôrazňuje, že rozsah vyživovacej povinnosti pri rozhodovaní neodkladným opatrením nie je daný kritériami určenými v ustanovení § 62 Zákona o rodine, ale iba rozsahom v nevyhnutnej miere nota bene nariadeným neodkladným opatrením je povinná osoba zaviazaná platiť výživné, avšak len v nevyhnutnej miere tak, aby to postačovalo aspoň na uhrádzanie základných nevyhnutných životných nákladov.

10. Právne pomery a ich relevanciu posudzoval odvolací súd v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie v súlade s ustanovením § 329 ods. 2 CSP. Odvolací súd poznamenáva, že reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery je otázkou voľnej úvahy súdu, ktorá však musí byť objektívne preskúmateľná na základe odôvodnenia rozhodnutia. Neodkladné opatrenie bude spravidla opodstatnené, ak dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu práva oprávnených záujmov navrhovateľa. V súvislosti s vyhodnotením potreby bezodkladne upraviť pomery musí súd nevyhnutne skúmať aj splnenie ďalších predpokladov na nariadenie neodkladného opatrenia a otázku ich osvedčenia zo strany navrhovateľa vrátane hodnoverného osvedčenia dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana (§ 326 CSP). Keďže súd rozhoduje v pomerne krátkej lehote a spravidla bez nariadenia pojednávania, bez výsluchu a vyjadrenia protistrany, z procesného hľadiska je zásadným determinantom obsah samotného návrhu. Náležitosti návrhu vymedzuje priamo ustanovenie § 326 CSP. Vo vzťahu k uvedeným predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia zákon výslovne vyžaduje, aby navrhovateľ uviedol opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomery alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená. Splnenie aspoň jedného zo základných predpokladov nariadenia neodkladného opatrenia musí teda súd primárne vyhodnotiť na základe návrhu, a to z rozhodujúcich skutočností, ktoré podľa navrhovateľa odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov. Požiadavka odôvodnenosti bezprostredne súvisí s vecnou argumentáciou a netýka sa dokazovania v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré má povahu osvedčovania. Rozhodujúce skutočnosti musí navrhovateľ náležitým spôsobom osvedčiť, čo z kvalitatívneho hľadiska nedosahuje intenzitu plnohodnotného dokazovania v zmysle ustanovenia § 185 a nasl. CSP. Takýto procesný postup je zákonom aprobovaný a typický iba pre zisťovanie relevantných skutočností v rámci konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia (§ 344 CSP).

11. Odvolací súd konštatuje, že navrhovateľka opísaním rozhodujúcej skutočnosti presvedčila o potrebe nariadiť neodkladné opatrenie v záujme dosiahnutia ochranného účelu, ktorý je pre tento inštitút charakteristický. Rozhodujúcou skutočnosťou je, že navrhovateľka bola nútená predovšetkým z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov opustiť posledné spoločné bývanie s odporcom a ísť s mal. dieťaťom ku svojim rodičom, pričom jej jediným finančným príjmom je rodičovský príspevok a výživné na mal. dieťa, ktoré odporca platí nepravidelne. Odporca napriek svojej vedomosti o tom, že navrhovateľka nemá v súčasnej dobe žiaden finančný príjem, pretože je na materskej dovolenke a stará sa o 6 mesačné maloleté dieťa, si neplní svoju vyživovaciu povinnosť k navrhovateľke a neplní si pravidelne ani k mal. dieťaťu, napriek tomu, že jeho finančné pomery, ako to vyplýva z vykonaných dôkazov sú dostatočné.

12. Na základe uvedeného preto odvolací súd určil manželské výživné nariadením neodkladného opatrenia v tzv. nevyhnutnej miere vo výške 150,- € mesačne. Dodáva, že právne účinky uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia smerujú vždy do budúcnosti, preto určil povinnosť odporcovi platiť na výživu navrhovateľky výživné od vykonateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu.

13. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).